

har allerede knyttet nogle bemærkninger til hr. Niels J. Langkildes indlæg. Hr. Bent Hindrup Andersen har en række spørgsmål, som jeg også mener fortjener en grundig overvejelse i udvalget, herunder også spørgsmålet omkring grønne afgifter og tilbageførsel. Jeg synes, det er en vigtig diskussion at tage.

Jeg skal ikke skjule, at da jeg kom over i Miljøministeriet, sagde jeg: Vi skal vælge os et nyt bomærke. Det skal være en cigarkasse. Vi skal have cigarkassen som bomærke, for folk har meget lettere ved at forstå grønne afgifter, som indkræves til et bestemt formål og føres tilbage til dette bestemte formål.

Men det støder en mod et andet synspunkt, som jo også er, tror jeg endda, Enhedslistens synspunkt, nemlig dette at vi gerne vil flytte skattebyrden fra at ligge, som den gør i dag, på arbejde og investeringer og over til at ligge på ressourceforbrug. Det var det, der lå i regeringens skattereftankter, og da man ikke kan bruge pengene to gange, er pengene blevet brugt til at nedsætte indkomstskatten i forbindelse med de grønne afgifter. Men der kan være steder, hvor jeg mener man med god grund kan overveje hr. Hindrup Andersens tanke.

Jeg vil også omkring dette med økologisk skovdrift sige, at det i høj grad er noget, som jeg mener vi skal diskutere i forbindelse med den kommende skovlov. Nu er der jo det med økomærket, at i modsætning til mælk, som kan komme, havde jeg nær sagt, på meget kort sigt, hvis man har en ko, så går der fra det øjeblik, man starter med, at en skov er økologisk drevet, og så til, at der kommer økomærket træ ud af den skov, et længere tidsrum.

Jeg vil slutte af med at sige, at der er mange spørgsmål, jeg ikke har besvaret, og det er ikke af mangel på god vilje. Jeg vil gerne svare på dem undervejs i udvalget og sige de ordførere, som jeg ikke har nævnt ved denne replicering, tak også for deres vedkommende for virkelig gode og spændende indlæg i dag.

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og skal komme tilbage til, at jeg selvfølgelig er mest glad for, at vi også får vedtaget en dagsorden.

Først nogle få kommentarer til forskellige ordførere om de ting, vi ikke har været så meget inde på i debatten. Hr. Martin Glerup og, jeg tror, det var hr. Hillerup-Jensen, og også andre har været inde på det internationale aspekt, og jeg mener, at det er helt afgørende, at vi også ser

styringsinstrumenter i en international sammenhæng. Man kan i hvert fald ikke være grøn ret længe, uden at man også ser, at man i det perspektiv, vi snakker om i dag, er nødt til også at bruge mange kræfter på internationale instrumenter.

I den forbindelse kan jeg ikke forstå, at der også er grønne partier, som har tvivl om, hvorvidt vi skal have flertalsafgørelser om miljøafgifter i EU. Sagen er jo, at den fulde miljøvirkning af CO₂-afgiften rent faktisk først kommer, hvis det bliver gennemført over et stort geografisk område. For nu at sige noget banalt, men dog alligevel for at tydeliggøre det: Hvis vi skal skifte byggematerialer ud fra cement til noget bedre, der er mindre energiforbrugende, f.eks. træ, så sker det jo økonomisk først, når man holder op med at kompensere cementindustrien. Det kan man først, når CO₂-afgiften rammer bredere end i et land af Danmarks geografiske udstrækning. Så simpelt er det. Og derfor er bestræbelserne for at prioritere miljø højt også nøje knyttet sammen med internationale styringsmidler.

Hr. Hans Christian Schmidt, som jeg har brugt en del tid på, stillede et spørgsmål undervejs til i hvert fald SF, tror jeg, og måske også til andre partier: Vil det sige, at vi skal gå ned i levestandard? Så vil jeg sige: Ja, forstået på den måde, som levestandard i dag bliver forstået. Jeg har en høj levestandard, hvis jeg bruger mange liter benzin; jeg har en høj levestandard, hvis jeg bruger megen strøm i mit hus og i mit sommerhus og i min timestharejlighed.

Hvis det er definitionen på en høj levestandard, og det er jo den traditionelle, så skal vi gå ned i levestandard. Vi skal også gå ned i levestandard, sådan at der bliver mindre affald i vores affaldsspand. Vi har jo stadig indrettet det økonomiske system og hele den måde, vores samfund er indrettet på, således at økonomisk vækst er, at folk får nogle flere penge at råde over – og det kan aflæses i deres affaldsmængde. Så længe det er sådan, er det en syg måde at have levestandard på, for den fører direkte til, at vi skubber miljøgælden foran os, fordi vi jo ikke indregner miljøomkostningerne i den faktiske pris for varen og for tjenesteydelsen, vi modtager.

Hr. Langkilde nævnte vel egentlig rigtigt nok, at vi skulle huske forbedringerne, og hvor vi har nogle succeshistorier. Det er jeg sådan set enig i, og det kan måske også godt have tegnet mit eget indlæg, at det brugte jeg for lidt tid på, for i vir-